

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/302 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 28 februarie 2018

privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a valorifica întregul potențial al pieței interne, ca spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată, printre altele, libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, nu este suficient să se elimine numai obstacolele de origine statală dintre statele membre. Eliminarea acestor obstacole poate fi compromisă prin crearea de către părți private a unor obstacole care sunt incompatibile cu libertățile pieței interne. Acest lucru se întâmplă atunci când comercianți care își desfășoară activitatea într-un stat membru blochează sau limitează accesul la interfețele lor online, precum site-urile de internet și aplicațiile lor, pentru clienții din alte state membre care doresc să efectueze tranzacții transfrontaliere (practică cunoscută sub denumirea de „geoblocare”). De asemenea, o astfel de situație se produce și când anumiți comercianți aplică condiții generale de acces la bunurile și serviciile lor care sunt diferite pentru clienții din alte state membre, atât în mediul online, cât și în cel offline. Deși un astfel de tratament diferențiat ar putea fi uneori justificat prin factori obiectivi, în alte cazuri, prin practicile lor, anumiți comercianți blochează sau limitează accesul la bunuri sau servicii pentru clienții dornici să efectueze tranzacții transfrontaliere sau aplică, în acest sens, condiții generale de acces diferite, lipsite de un fundament obiectiv.
- (2) Societățile, în special microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), aplică condiții generale de acces diferite din diverse motive. În multe cazuri, sistemele juridice divergente, insecuritatea juridică aferentă, riscurile asociate legislației în materie de protecție a consumatorilor, legislația de mediu sau cea privind etichetarea, impozitarea și aspectele fiscale, costurile de livrare sau cerințele lingvistice contribuie la reticența comercianților de a stabili relații comerciale cu clienți din alte state membre. În alte cazuri, comercianții

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2017, p. 93.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 6 februarie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 februarie 2018.

segmentează în mod artificial piața internă pe baza frontierelor naționale și împiedică libera circulație a mărfurilor și serviciilor, limitând astfel drepturile clienților și nepermițându-le acestora să beneficieze de o gamă mai largă de opțiuni și de condiții optime. Astfel de practici discriminatorii constituie un factor important care explică nivelul relativ scăzut al tranzacțiilor transfrontaliere în interiorul Uniunii, inclusiv în sectorul comerțului electronic, ceea ce împiedică valorificarea deplinului potențial de creștere al pieței interne. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să precizeze situațiile în care nu există nicio justificare pentru un astfel de tratament diferențiat, oferind astfel claritate și securitate juridică pentru toți participanții la tranzacții transfrontaliere și asigurând aplicarea și respectarea efectivă pe piața internă în ansamblul său a normelor privind nediscriminarea. Eliminarea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, reședința sau sediul clienților ar putea stimula creșterea economică și ar oferi consumatorilor mai multe posibilități de a alege în cadrul pieței interne.

- (3) Prezentul regulament urmărește să soluționeze problema geoblocării nejustificate, prin eliminarea anumitor obstacole din calea funcționării pieței interne. Cu toate acestea, trebuie luat în considerare faptul că numeroasele diferențe între dispozițiile legislative ale statelor membre, cum sunt cele care au drept rezultat standarde naționale diferite sau lipsa recunoașterii reciproce sau a armonizării la nivelul Uniunii, continuă să reprezinte obstacole semnificative în calea comerțului transfrontalier. Respectivele obstacole continuă să determine fragmentarea pieței interne, obligând astfel deseori comercianții să adopte practici de geoblocare. Prin urmare, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să ia în continuare măsuri privind respectivele obstacole în vederea reducerii fragmentării pieței și a finalizării pieței interne.
- (4) În conformitate cu articolul 20 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, statele membre trebuie să se asigure că prestatorii de servicii stabiliți în Uniune nu tratează beneficiarii în mod diferit în funcție de cetățenia sau naționalitatea, de domiciliul ori sediul acestora. Cu toate acestea, dispoziția în cauză nu a fost pe deplin eficace în combaterea discriminării și nu a redus suficient insecuritatea juridică. Prezentul regulament vizează clarificarea în mai mare măsură a articolului 20 din Directiva 2006/123/CE, prin definirea anumitor situații în care tratamentul diferențiat bazat pe cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu nu se poate justifica în temeiul dispoziției în cauză. Totuși, în cazul în care prezentul regulament contravine Directivei 2006/123/CE, prezentul regulament prevalează. În plus, geoblocarea nejustificată și alte forme de discriminare bazată pe cetățenie sau naționalitate, de domiciliu sau de sediu pot apărea, de asemenea, ca urmare a acțiunilor întreprinse de comercianți stabiliți în țări terțe, care nu intră în domeniul de aplicare al directivei respective.
- (5) Prin urmare, măsurile specifice prevăzute în prezentul regulament, care stabilesc un set de norme clare, uniforme și eficace privind o serie de aspecte selectate, sunt necesare pentru a asigura buna funcționare a pieței interne și pentru a garanta accesul la bunuri și servicii și respectarea liberei circulații a acestora în Uniune, fără discriminare bazată pe cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu. Măsurile respective ar trebui să aibă scopul de a spori libertatea de alegere a clienților și accesul la bunuri și servicii, ținând seama, în același timp, de libertatea comercianților de a-și stabili propria politică comercială, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (6) Prezentul regulament urmărește să prevină discriminarea bazată pe cetățenia sau naționalitatea clienților, pe domiciliul sau pe sediul acestora, inclusiv geoblocarea nejustificată, în tranzacțiile transfrontaliere dintre un comerciant și un client care au ca obiect vânzarea de bunuri și prestarea de servicii în Uniune. Regulamentul urmărește să abordeze atât discriminarea directă, cât și pe cea indirectă. Urmărește astfel să includă și diferențele nejustificate de tratament bazate pe alte criterii de diferențiere care conduc la același rezultat ca aplicarea unor criterii bazate în mod direct pe cetățenia sau naționalitatea clienților, ori pe domiciliu, indiferent dacă clientul se află cu titlu permanent sau temporar într-un alt stat membru, sau pe sediul acestora. Aceste alte criterii pot fi aplicate, în special, pe baza informațiilor care indică localizarea fizică a clienților, cum ar fi adresa IP utilizată la accesarea unei interfețe online, adresa furnizată pentru livrarea bunurilor, limba aleasă sau statul membru în care a fost emis instrumentul de plată al clientului.
- (7) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice situațiilor exclusiv interne unui stat membru, adică situațiilor în care toate elementele relevante ale tranzacției se limitează la un singur stat membru, în special cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului sau al comerciantului, locul de executare, mijloacele de plată utilizate în cadrul tranzacției sau al ofertei, precum și utilizarea unei interfețe online.
- (8) Anumite obstacole normative și administrative impuse comercianților au fost eliminate în întreaga Uniune în anumite sectoare de servicii ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 2006/123/CE. În consecință, ar trebui

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

asigurată consecvența între prezentul regulament și Directiva 2006/123/CE în ceea ce privește domeniul său material de aplicare. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice, printre altele, serviciilor prestate pe cale electronică, altele decât cele audiovizuale, a căror caracteristică principală constă în furnizarea accesului la opere sau alte obiecte protejate prin dreptul de autor și în utilizarea acestora, dar sub rezerva unei excluderi exprese și a evaluării ulterioare a acestei excluderi, prevăzute de prezentul regulament. Serviciile audiovizuale, inclusiv serviciile al căror obiectiv principal constă în furnizarea de acces la transmisii ale evenimentelor sportive și care sunt prestate pe baza licențelor teritoriale exclusive, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Ar trebui, așadar, să fie exclus și accesul la serviciile financiare de retail, inclusiv la servicii de plată, fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament referitoare la nediscriminarea în materie de plăți.

- (9) Discriminarea poate avea loc, de asemenea, în ceea ce privește serviciile din sectorul transporturilor, în special în ceea ce privește vânzările de bilete pentru transportul de pasageri. Totuși, în această privință, Regulamentele (CE) nr. 1008/2008 ⁽¹⁾, (UE) nr. 1177/2010 ⁽²⁾ și (UE) nr. 181/2011 ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului prevăd deja ample interdicții în materie de discriminare care vizează toate practicile discriminatorii pe care își propune să le abordeze și prezentul regulament. În plus, se intenționează ca Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ să fie modificat în acest sens în viitorul apropiat. Prin urmare, în vederea asigurării consecvenței cu domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE, serviciile din sectorul transporturilor ar trebui să rămână în afara domeniului de aplicare al prezentului regulament.
- (10) Atunci când un comerciant oferă un pachet de servicii combinate sau un pachet de bunuri combinate cu servicii, iar unul sau mai multe dintre aceste servicii ar intra, dacă ar fi oferite în mod individual, în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în timp ce un alt serviciu nu ar intra, comerciantul în cauză ar trebui fie să respecte interdicțiile stabilite în prezentul regulament în ceea ce privește întregul pachet, fie cel puțin să ofere, pe bază individuală, serviciile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, în cazul în care serviciile în cauză sunt oferite clienților de același comerciant pe bază individuală. În cazul în care un comerciant prestează un serviciu și/sau un bun individual în afara unui pachet, rămâne la latitudinea sa să decidă prețul serviciului/bunului în afara unui pachet, cu condiția ca respectivul comerciant să nu aplice prețuri diferite din motive legate de cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu.
- (11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor aplicabile din domeniul fiscal, dat fiind că Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) furnizează o bază specifică pentru o acțiune la nivelul Uniunii în ceea ce privește aspectele fiscale.
- (12) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, alegerea legii aplicabile contractelor încheiate între un consumator și un profesionist care își desfășoară activitățile comerciale sau profesionale în țara în care consumatorul își are reședința obișnuită sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către țara în cauză sau către mai multe țări, inclusiv țara respectivă, nu poate avea ca rezultat privarea consumatorului de protecția acordată acestuia prin dispoziții de la care nu se poate deroga prin convenție, în temeiul legii țării în care consumatorul își are reședința obișnuită. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, în ceea ce privește aspectele legate de un contract încheiat între un consumator și o persoană care desfășoară activități comerciale sau profesionale în statul membru pe teritoriul căruia consumatorul își are domiciliul sau care, prin orice mijloace, își direcționează activitățile respective către statul membru în cauză sau către mai multe state, inclusiv statul membru respectiv, un consumator poate introduce o acțiune împotriva celeilalte părți la contract înaintea instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia își are domiciliul consumatorul, iar acțiunile împotriva consumatorului pot fi introduse numai înaintea instanțelor din statul membru respectiv.
- (13) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere legislației Uniunii cu privire la cooperarea judiciară în materie civilă, în special dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și privind competența judiciară prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012. În special, simplul fapt că un comerciant respectă prezentul regulament nu ar trebui să fie interpretat în sensul că comerciantul în cauză își

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO L 177, 4.7.2008, p. 6).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

dirjecionează activitățile către statul membru al consumatorului în înțelesul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și al articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012. Prin urmare, simplul fapt că respectivul comerciant nu blochează sau nu limitează accesul la interfața sa online de către consumatorii dintr-un alt stat membru sau nu aplică condiții generale de acces diferite în cazurile prevăzute în prezentul regulament sau nu aplică condiții diferite pentru tranzacțiile de plată care se încadrează în seria de mijloace de plată acceptate nu ar trebui considerat, în sine, drept direcționare a activităților comerciantului în statul membru al consumatorului, în scopul stabilirii dreptului aplicabil și al jurisdicției aplicabile. De asemenea, nu se poate considera doar din motivele menționate că un comerciant își direcționează activitățile către statul membru unde consumatorul are reședința obișnuită în cazul în care comerciantul furnizează informații și asistență consumatorului după încheierea contractului care este rezultatul respectării de către comerciant a prezentului regulament.

- (14) În ceea ce privește înțelesul și aplicarea conceptului de „servicii prestate pe cale electronică”, astfel cum este definit în prezentul regulament, este important să se asigure siguranța juridică și consecvența cu legislația Uniunii privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), datorită cărora comerciantul poate să declare și să plătească TVA într-un mod simplificat, prin intermediul mini-ghișeului unic în materie de TVA (M1SS), în conformitate cu normele privind regimul special pentru persoanele impozabile nestabilite prevăzute în Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului ⁽²⁾. Având în vedere evoluțiile tehnologice și comerciale rapide, conceptul de servicii prestate pe cale electronică ar trebui să fie definit într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, cu trimitere la caracteristicile principale ale acestor servicii, într-un mod care este în conformitate cu definiția prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011. În consecință, atunci când se interpretează și se aplică această definiție, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de specificațiile suplimentare incluse în anexa II la Directiva 2006/112/CE, precum și în articolul 7 alineatele (2) și (3) și în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, în măsura în care serviciile enumerate în dispozițiile respective intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (15) Practicile discriminatorii pe care prezentul regulament urmărește să le abordeze au loc, de obicei, prin intermediul clauzelor și condițiilor generale și al altor informații care sunt stabilite și aplicate de către comerciantul în cauză sau în contul său ca o condiție prealabilă pentru obținerea accesului la bunurile sau serviciile în cauză, care sunt puse la dispoziția publicului larg. Astfel de condiții generale de acces includ, printre altele, prețurile, condițiile de plată și condițiile de livrare. Ele pot fi puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia prin diverse mijloace, cum ar fi informații publicate în materiale publicitare, pe site-uri internet sau în documentația contractuală ori precontractuală. Astfel de condiții generale de acces se aplică în lipsa unui acord în sens contrar care a făcut obiectul unei negocieri individuale și a fost încheiat în mod direct între comerciant și client. Clauzele și condițiile care au făcut obiectul unei negocieri individuale între comerciant și clienți nu ar trebui să fie considerate drept condiții generale de acces în sensul prezentului regulament.
- (16) Atunci când achiziționează bunuri sau servicii în calitate de utilizatori finali în condițiile generale de acces, consumatorii și întreprinderile, în special microîntreprinderile și IMM-urile, se află adesea într-o poziție similară. Prin urmare, atât consumatorii, cât și întreprinderile ar trebui să fie protejați împotriva discriminării bazate pe cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu atunci când acționează în calitate de clienți în sensul prezentului regulament. Totuși, această protecție nu ar trebui să se extindă la clienții care achiziționează un bun sau un serviciu în scopul revânzării, transformării, prelucrării, închirierii sau subcontractării ulterioare, deoarece protecția respectivă ar afecta sistemele de distribuție utilizate pe scară largă între întreprinderi în cadrul tranzacțiilor de la întreprindere la întreprindere (business to business), adeseori negociate bilateral și direct legate de strategiile comerciale în aval și în amonte. Exemple de astfel de scheme sunt distribuția selectivă și distribuția exclusivă, care permit producătorilor, în general, să își selecteze comercianții cu amănuntul, sub rezerva respectării normelor în materie de concurență. În consecință, prezentul regulament ar trebui să nu aducă atingere practicilor nediscriminatorii ale comercianților care limitează tranzacțiile sau tranzacțiile repetitive, pentru a împiedica întreprinderile să achiziționeze cantități care depășesc nevoile lor interne, cu condiția ca respectivii comercianți să țină seama în mod corespunzător de dimensiunea întreprinderilor, cu scopul de a identifica dacă achiziția este exclusiv pentru utilizare finală.
- (17) Efectele asupra clienților și a pieței interne ale tratamentului discriminatoriu aplicat tranzacțiilor care au drept obiect vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii în Uniune sunt aceleași, indiferent dacă respectivul comerciant este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță. Prin urmare, astfel încât comercianții concurenți să facă obiectul acelorași cerințe în această privință, prezentul regulament ar trebui să se aplice în mod egal tuturor comercianților care își desfășoară activitatea pe teritoriul Uniunii, inclusiv piețelor online.

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

- (18) Pentru a le oferi clienților posibilități sporite de acces la informații legate de vânzarea de bunuri și de prestarea de servicii în cadrul pieței interne și pentru a spori gradul de transparență, inclusiv în ceea ce privește prețurile, comercianții nu ar trebui, prin măsuri tehnologice sau de orice alt tip, să îi împiedice pe clienți să aibă acces în totalitate și în condiții de egalitate la interfețele online, inclusiv la aplicațiile mobile, pe baza cetățeniei sau naționalității, a domiciliului ori a sediului lor. Măsurile tehnologice pentru împiedicarea accesului pot cuprinde, în special, orice tehnologii utilizate pentru a determina locul fizic în care se află clientul, inclusiv reperarea locului unde se află prin intermediul unei adrese IP sau al coordonatelor obținute prin intermediul unui sistem global de navigație prin satelit. Totuși, această interdicție a discriminării în ceea ce privește accesul la interfețele online nu ar trebui interpretată în sensul că îi impune comerciantului o obligație de a realiza tranzacții cu clienții.
- (19) Pentru a asigura un tratament egal pentru clienți și pentru a evita discriminarea, în conformitate cu prezentul regulament, comercianții nu ar trebui să își conceapă interfața online, nici să aplice mijloace tehnologice într-un mod care nu le-ar permite în practică clienților din alte state membre să își finalizeze cu ușurință comenzile.
- (20) Anumiți comercianți utilizează diferite versiuni ale interfețelor lor online, destinate clienților-țintă din diferite state membre. Deși această posibilitate ar trebui să existe în continuare, ar trebui interzisă redirectionarea clienților de la o versiune la alta a interfeței online fără consimțământul lor explicit. Comercianții nu ar trebui să aibă obligația de a solicita consimțământul explicit al clientului de fiecare dată când același client vizitează aceeași interfață online. După ce clientul și-a dat consimțământul explicit, inclusiv prin stabilirea preferințelor sale într-un cont personal, consimțământul ar trebui considerat valabil pentru toate vizitele ulterioare ale aceluiași client pe aceeași interfață online. Ar trebui să fie posibil ca respectivul consimțământ să poată fi retras oricând de către client. Toate versiunile interfeței online ar trebui să rămână ușor de accesat de către client în orice moment.
- (21) În anumite cazuri, ar putea fi necesară blocarea sau limitarea accesului ori redirectionarea clientului, fără consimțământul său explicit, către o versiune alternativă a unei interfețe online din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului ori de domiciliul sau sediul acestuia, pentru a asigura respectarea unei dispoziții legale prevăzute de dreptul Uniunii sau de legislația unui stat membru în conformitate cu dreptul Uniunii, care se aplică comerciantului drept urmare a faptului că își desfășoară activitatea în respectivul stat membru. Respectivă dispoziții legale pot limita accesul clienților la anumite bunuri sau servicii, de exemplu prin interzicerea afișării anumitor conținuturi în anumite state membre. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte aceste dispoziții; astfel, ei ar trebui să poată bloca anumiți clienți sau clienți din anumite teritorii, sau să poată limita accesul acestora la o interfață online sau să îi poată redirectiona, în măsura în care astfel de măsuri sunt necesare pentru respectarea dispozițiilor în cauză. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu este destinată să restrângă libertatea de exprimare sau libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă, inclusiv libertatea presei, astfel cum sunt garantate la nivelul Uniunii și în statele membre, în special în temeiul articolului 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta).
- (22) Într-o serie de situații specifice, nicio diferență de tratament practică între clienți prin aplicarea condițiilor generale de acces, inclusiv refuzul pur și simplu de a vinde bunuri sau de a presta servicii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clienților sau de domiciliul ori sediul acestora, nu se poate justifica în mod obiectiv. În aceste situații, orice astfel de discriminare ar trebui interzisă, iar clienții ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul, în conformitate cu condițiile specifice stabilite în prezentul regulament, de a efectua tranzacții în aceleași condiții ca și clienții locali și de a avea acces în totalitate și în mod egal la oricare dintre diferitele bunuri sau servicii oferite, indiferent de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul lor. Astfel, dacă este necesar, comercianții ar trebui să ia măsuri pentru a asigura respectarea acestei interdicții de discriminare dacă, în lipsa unor astfel de măsuri, clienții în cauză ar fi împiedicați să beneficieze de un acces deplin și egal.
- (23) Prima dintre aceste situații este aceea în care comerciantul vinde bunuri, iar bunurile respective sunt livrate într-un stat membru în care comerciantul oferă livrarea în condițiile sale generale de acces sau sunt colectate într-un loc convenit de comerciant și de client într-un stat membru în care comerciantul propune o astfel de opțiune în condițiile sale generale de acces. În situația respectivă, clientul ar trebui să fie în măsură să achiziționeze bunuri în condiții total identice, inclusiv în ceea ce privește prețul și condițiile referitoare la livrarea bunurilor, cu cele oferite clienților similari care își au domiciliul sau sediul în statul membru în care sunt livrate bunurile sau în care sunt colectate bunurile. Aceasta ar putea însemna că clienții străini vor trebui să își ridice bunurile în statul membru respectiv sau într-un alt stat membru în care comerciantul asigură livrarea sau să se ocupe, prin propriile mijloace, de livrarea transfrontalieră a bunurilor. În această situație, în conformitate cu Directiva 2006/112/CE, nu este necesar să se efectueze înregistrarea în registrul pentru plata TVA în statul membru al clientului.

- (24) A doua situație este aceea în care comerciantul propune servicii prestate pe cale electronică. În acest caz, livrarea fizică nu este necesară, serviciile fiind prestate pe cale electronică. Comerciantul poate să declare și să plătească TVA într-un mod simplificat, în conformitate cu normele privind mini-ghişul unic în materie de TVA prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011. Printre serviciile prestate pe cale electronică se numără, de exemplu, serviciile de cloud, serviciile de stocare de date, găzduirea de pagini web și furnizarea de paravane de protecție „firewall”, folosirea motoarelor de căutare și anuarele de internet.
- (25) În cele din urmă, nici în cazul în care comerciantul prestează servicii, iar serviciile respective sunt primite de client într-un loc fizic, precum spațiile comerciantului sau alt loc specific în care comerciantul se oferă să presteze serviciile sale pe teritoriul unde comerciantul își desfășoară activitatea, nu s-ar justifica aplicarea unor condiții generale diferite de acces bazat pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului. Situațiile respective au drept obiect prestarea de servicii, altele decât serviciile prestate pe cale electronică, precum cazare la hotel, evenimente sportive, închiriere de autoturisme și bilete de intrare la festivaluri de muzică sau parcuri de distracții. În astfel de situații, comerciantul nu trebuie nici să se înregistreze în scopuri de TVA într-un alt stat membru, nici să organizeze livrarea transfrontalieră de bunuri.
- (26) În toate aceste situații, în temeiul dispozițiilor privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale și competența judiciară prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, în cazul în care un comerciant nu desfășoară activități în statul membru al consumatorului sau nu își direcționează activitățile către acest stat, respectarea prezentului regulament nu implică niciun cost suplimentar pentru comerciant legat de competența judiciară sau de diferențele existente în ceea ce privește legea aplicabilă. În schimb, în cazul în care comerciantul își desfășoară activitățile în statul membru al consumatorului sau își direcționează activitățile către acest stat, el și-a manifestat voința de a stabili relații comerciale cu consumatorii din statul membru respectiv și, în acest mod, a putut să ia în considerare orice astfel de costuri.
- (27) Interdicția de discriminare a clienților în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să fie interpretată în sensul că nu autorizează comercianții să ofere bunuri sau servicii în diferite state membre sau să propună anumitor grupuri de clienți oferte specifice și clauze și condiții diferite, inclusiv prin introducerea unor interfețe online specifice fiecărei țări. Cu toate acestea, în astfel de situații comercianții ar trebui să-și trateze mereu clienții în mod nediscriminatoriu, oricare ar fi cetățenia sau naționalitatea acestora, domiciliul sau sediul lor, în cazul în care un client dorește să beneficieze de astfel de oferte și de condiții generale de acces. Această interdicție nu ar trebui înțeleasă că se opune aplicării unor condiții generale de acces care diferă din alte motive, cum ar fi apartenența la o anumită asociație sau contribuțiile primite de un comerciant, în cazul în care astfel de motive nu sunt legate de cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu. De asemenea, respectiva interdicție nu ar trebui interpretată în sensul că nu le lasă comercianților libertatea de a oferi, în mod nediscriminatoriu, condiții diferite, inclusiv prețuri diferite, în diferite puncte de vânzare, precum magazinele și site-urile internet, sau de a propune anumite oferte numai pe un teritoriu specific dintr-un stat membru.
- (28) În plus, această interdicție nu ar trebui înțeleasă ca afectând aplicarea limitărilor teritoriale sau a altor tipuri de limitări privind asistența după vânzare acordată consumatorului sau serviciile după vânzare oferite de comerciant clientului. În consecință, prezentul regulament nu ar trebui înțeles ca impunând o obligație de a livra bunuri la nivel transfrontalier într-un alt stat membru în care comerciantul nu ar oferi în alte condiții posibilitatea unei astfel de livrări către clienții săi. De asemenea, nu ar trebui să fie înțeles nici ca prevăzând o obligație suplimentară de a suporta orice alte costuri de livrare, transport și asamblare și dezasamblare decât cele care au fost convenite prin contract în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern. Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere Directivelor 1999/44/CE ⁽¹⁾ și 2011/83/UE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (29) Simpla respectare a prezentului regulament nu ar trebui să atragă după sine obligația comerciantului de a respecta dispozițiile legale naționale necontractuale referitoare la produsele și serviciile în cauză ale statului membru al clientului, ca de exemplu etichetarea sau cerințele specifice sectorului, sau obligația de a informa clienții în legătură cu cerințele respective.
- (30) Comercianții care se încadrează în regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE nu au obligația de a plăti TVA în statul membru în care au sediul. Pentru comercianții respectivi, atunci când prestează servicii pe cale electronică, interdicția de a aplica condiții generale de acces diferite din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul clientului ar presupune o obligație de înregistrare în scopuri de

⁽¹⁾ Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).

⁽²⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

TVA, pentru a declara taxa datorată în alte state membre, și ar putea genera costuri suplimentare, ceea ce ar constitui o povară disproporționată, având în vedere mărimea și caracteristicile comercianților vizati. Prin urmare, acești comercianți ar trebui să fie exceptați de la această interdicție pe întreaga durată în care un astfel de regim este aplicabil.

- (31) În toate aceste situații, comercianții pot, în unele cazuri, să fie împiedicați să vândă mărfuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia, ca urmare a unei interdicții specifice sau a unei dispoziții prevăzute în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii. De asemenea, legislațiile statelor membre le pot impune comercianților, în conformitate cu dreptul Uniunii, să respecte anumite norme privind stabilirea prețului cărților. Comercianții nu ar trebui să fie împiedicați să respecte astfel de acte cu putere de lege în măsura în care este necesar.
- (32) În principiu, în temeiul dreptului Uniunii, comercianții sunt liberi să decidă mijloacele de plată pe care sunt dispuși să le accepte. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, comercianții care acceptă un instrument de plată cu cardul de o anumită marcă și categorie de plată nu sunt obligați să accepte instrumente de plată cu cardul din aceeași categorie, dar de altă marcă sau din altă categorie dar de aceeași marcă. Astfel, comercianții care acceptă un card de debit al unei anumite mărci nu sunt obligați să accepte un card de credit al aceleiași mărci sau, atunci când acceptă carduri de credit ale consumatorilor de o anumită marcă, nu sunt obligați să accepte carduri de credit comerciale ale aceleiași mărci. De asemenea, un comerciant care utilizează servicii de inițiere a plății, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2015/2366, nu este obligat să accepte plata, dacă acest lucru necesită încheierea unui contract nou sau modificarea contractului cu un prestator de servicii de inițiere a plății. Cu toate acestea, odată ce această opțiune a fost aleasă, comercianții nu ar trebui să discrimineze clienții din Uniune refuzând anumite tranzacții sau aplicând acestor tranzacții condiții diferite de plată, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia. În acest context special, o astfel de inegalitate de tratament nejustificată, întemeiată pe motive legate de locul în care se află contul de plăți, sediul prestatorului de servicii de plată sau locul emiterii unui instrument de plată în Uniune, ar trebui, de asemenea, să fie interzisă în mod expres. În plus, ar trebui reamintit că Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ le interzice deja tuturor beneficiarilor, inclusiv comercianților, să condiționeze acceptarea unei plăți în euro de cerința ca respectivele conturi să fie situate într-un anumit stat membru. Comerciantul ar trebui să aibă libertatea de a solicita comisioane nediscriminatorii pentru utilizarea unui instrument de plată, în conformitate cu dreptul Uniunii. De asemenea, acest drept face obiectul restricțiilor introduse de statele membre la articolul 62 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/2366.
- (33) Directiva (UE) 2015/2366 a introdus cerințe stricte de securitate pentru inițierea și prelucrarea plăților electronice. Respectivele cerințe reduc riscul de fraudă pentru toate mijloacele de plată, atât pentru cele noi, cât și pentru cele mai tradiționale, în special plățile online. Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să aplice așa-numita autentificare strictă a clienților, procedură de autentificare prin care se confirmă identitatea utilizatorului unui serviciu de plată sau a operațiunii de plată. În cazul operațiunilor la distanță, cum ar fi plățile online, cerințele de securitate merg chiar mai departe, impunând o legătură dinamică cu valoarea tranzacției și contul beneficiarului plății, pentru a spori nivelul protecției utilizatorilor prin reducerea la minimum a riscurilor în caz de greșeli sau de atacuri frauduloase. Ca urmare a dispozițiilor respective, riscul de fraudare a plăților în cazul achizițiilor la nivel național și al celor transfrontaliere a fost redus în mod semnificativ. Cu toate acestea, în situațiile în care comerciantul nu dispune de alte mijloace pentru a reduce riscul de neplată din partea clienților, mai ales atunci când întâmpină dificultăți legate de evaluarea bonității clientului, comercianților ar trebui să li se permită să amâne livrarea bunului sau prestarea serviciului până în momentul în care primesc confirmarea că tranzacția de plată a fost inițiată în mod corespunzător. În cazul debitărilor directe, comercianților ar trebui să li se permită să solicite plata în avans prin intermediul unui transfer de credit înainte de expedierea bunurilor sau înainte de prestarea serviciului. Cu toate acestea, un tratament diferit se poate întemeia doar pe motive obiective și bine întemeiate.
- (34) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor în materie de concurență, în special articolelor 101 și 102 din TFUE. În special, prezentul regulament, mai ales dispozițiile sale privind accesul la bunuri sau servicii, nu ar trebui să aducă atingere acordurilor care restricționează vânzările active în înțelesul

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul (JO L 123, 19.5.2015, p. 1).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

Regulamentului (UE) nr. 330/2010 al Comisiei ⁽¹⁾. Acordurile care le impun comercianților obligația de a nu efectua vânzări pasive către anumiți clienți sau către anumite grupuri de clienți din anumite teritorii sunt considerate, în general, ca restricționând concurența și, în mod normal, nu pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la articolul 101 alineatul (1) din TFUE. În cazul în care, totuși, o astfel de excepție se aplică sau atunci când restricțiile contractuale nu intră sub incidența articolului 101 din TFUE, există riscul de utilizare a acestora pentru a eluda dispozițiile prezentului regulament. Prin urmare, atunci când prevederile relevante ale unor asemenea acorduri impun obligații comercianților astfel încât aceștia să acționeze cu încălcarea interdicțiilor stabilite în prezentul regulament privind accesul la interfețele online, accesul la bunuri sau servicii și plată, prevederile respective sunt nule de drept. Dispozițiile în cauză vizează, de exemplu, restricții contractuale care împiedică un comerciant să răspundă unor cereri nesolicitate de la clienți individuali pentru a le vinde bunuri, fără livrare, în afara teritoriului atribuit comerciantului prin contract din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului.

- (35) Statele membre ar trebui să desemneze unul sau mai multe organisme responsabile pentru luarea de măsuri eficace în vederea asigurării conformității cu prezentul regulament. Aceste organisme, printre care s-ar putea număra instanțele sau autoritățile administrative, ar trebui să aibă competențele necesare pentru a impune respectarea prezentului regulament de către comerciant. De asemenea, statele membre ar trebui să se asigure că pot fi adoptate măsuri eficace, proporționale și cu efect de descurajare împotriva comercianților în cazul încălcării prezentului regulament.
- (36) Consumatorii ar trebui să poată beneficia, din partea autorităților competente, de o asistență care să faciliteze soluționarea diferendelor cu comercianții ce decurg din aplicarea prezentului regulament, inclusiv, după caz, din partea organismelor înființate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (37) Prezentul regulament ar trebui să fie evaluat periodic pentru a i se putea aduce modificări, dacă este cazul. Evaluarea respectivă ar trebui să ia în calcul impactul global al prezentului regulament asupra pieței interne și a comerțului electronic transfrontalier. Prima evaluare ar trebui să se concentreze asupra analizării posibilității de a extinde interdicția cu privire la condițiile de acces generale diferite și în ceea ce privește serviciile prestate pe cale electronică, inclusiv cele a căror caracteristică principală constă în furnizarea accesului la opere sau alte obiecte protejate prin dreptul de autor și în utilizarea acestora, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante. Evaluarea ar trebui să analizeze, de asemenea, dacă domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie extins la serviciile care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/123/CE, ținând seama în mod corespunzător de particularitățile fiecăruia dintre serviciile respective.
- (38) De asemenea, pentru a facilita asigurarea eficace a respectării normelor prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să se poată utiliza, în ceea ce privește aceste norme, mecanismele de asigurare a cooperării transfrontaliere între autoritățile competente prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Cu toate acestea, dat fiind că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se aplică numai în ceea ce privește legile care protejează interesele consumatorilor, mecanismele respective ar trebui să fie disponibile numai în cazul în care clientul este un consumator. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui modificat în consecință. Deoarece Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 este abrogat cu începere de la 17 ianuarie 2020 prin Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, respectivul regulament ar trebui să fie de asemenea modificat pentru a menține protecția intereselor consumatorilor.
- (39) Pentru a permite în instanță acțiuni în încetare în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor în ceea ce privește actele contrare prezentului regulament, în conformitate cu Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, directiva respectivă ar trebui, de asemenea, să fie modificată, astfel încât anexa I să includă o trimitere la prezentul regulament. De asemenea, consumatorii ar trebui încurajați să utilizeze în mod corespunzător mecanismele extrajudiciare de soluționare a litigiilor în cazul obligațiilor contractuale ce decurg din contractele de vânzări sau de servicii online încheiate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 524/2013.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 330/2010 al Comisiei din 20 aprilie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate (JO L 102, 23.4.2010, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

- (40) Comercianții, autoritățile publice și alte părți interesate ar trebui să dispună de un termen suficient pentru a se adapta la dispozițiile prezentului regulament și pentru a asigura respectarea acestora.
- (41) Pentru a atinge obiectivul combaterii cu eficacitate a discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului, este indicat să se adopte un regulament, care se aplică direct în toate statele membre. Acest lucru este necesar pentru a garanta aplicarea uniformă a normelor privind nediscriminarea în întreaga Uniune și intrarea lor în vigoare la aceeași dată. Numai un regulament asigură claritatea, uniformitatea și securitatea juridică necesare pentru a le permite clienților să beneficieze pe deplin de normele respective.
- (42) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume prevenirea discriminării directe și indirecte bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clientului, inclusiv a geoblocării nejustificate, în tranzacțiile desfășurate de aceștia cu comercianți din Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, din cauza caracterului transfrontalier al acestei probleme și a insuficienței clarității a cadrului juridic în vigoare, dar, având în vedere dimensiunea și efectul său potențial asupra schimburilor comerciale din cadrul pieței interne, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (43) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Cartă. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a articolelor 11, 16, 17 și 38 ale Cartei,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Scopul prezentului regulament este de a contribui la buna funcționare a pieței interne prin prevenirea discriminării nejustificate bazate, în mod direct sau indirect, pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul ori sediul clienților, inclusiv prin stabilirea clară a situațiilor în care tratamentul diferențiat nu se poate justifica în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică situațiilor pur interne, în care toate elementele relevante ale tranzacției se limitează la un singur stat membru.
- (3) Prezentul regulament nu se aplică activităților menționate la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor aplicabile în materie de fiscalitate.
- (5) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor aplicabile în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe, mai ales normelor prevăzute în Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului Uniunii referitor la cooperarea judiciară în materie civilă. Respectarea prezentului regulament nu trebuie interpretată în sensul că un comerciant își direcționează activitatea către statul membru în care consumatorul își are reședința obișnuită sau domiciliul în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 și al articolului 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012. În special, atunci când un comerciant care acționează în conformitate cu articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament nu blochează sau nu limitează accesul consumatorilor la interfața sa online, nu își redirecționează consumatorii, din motive legate de cetățenie sau naționalitate, ori de domiciliul sau sediul acestora, către o versiune a interfeței online care este diferită de cea a interfeței online la care consumatorii au încercat inițial să aibă acces, nu aplică condiții generale de acces diferite atunci când vinde bunuri sau prestează servicii în situațiile prevăzute în prezentul regulament sau atunci când acceptă instrumente de plată emise într-un alt stat membru în mod nediscriminatoriu, nu se consideră, exclusiv pe baza acestor motive, că respectivul comerciant își direcționează activitățile către statul membru în care consumatorul își are reședința sau domiciliul obișnuit. De asemenea, nu se poate considera doar din motivele menționate că respectivul comerciant își direcționează activitățile către statul membru unde consumatorul are reședința obișnuită în cazul în care comerciantul furnizează informații și asistență consumatorului după încheierea contractului care este rezultatul respectării de către comerciant a prezentului regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

(7) Articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2006/123/CE se aplică în măsura în care prezentul regulament nu prevede dispoziții specifice.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „servicii prestate pe cale electronică” înseamnă servicii prestate pe internet sau printr-o rețea electronică a căror natură determină prestarea lor automată, care implică intervenție umană minimă și imposibil de asigurat în absența tehnologiei informației;
2. „comision interbancar” înseamnă un comision interbancar astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2015/751;
3. „instrument de plată pe bază de card” înseamnă un instrument de plată pe bază de card astfel cum este definit la articolul 2 punctul 20 din Regulamentul (UE) 2015/751;
4. „marcă de plată” înseamnă o marcă de plată astfel cum este definită la articolul 2 punctul 30 din Regulamentul (UE) 2015/751;
5. „operațiune de plată” înseamnă o operațiune de plată astfel cum este definită la articolul 4 punctul 5 din Directiva (UE) 2015/2366;
6. „servicii de plată” înseamnă servicii de plată astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din Directiva (UE) 2015/2366;
7. „prestator de servicii de plată” înseamnă un prestator de servicii de plată astfel cum este definit la articolul 4 punctul 11 din Directiva (UE) 2015/2366;
8. „cont de plăți” înseamnă un cont de plăți astfel cum este definit la articolul 4 punctul 12 din Directiva (UE) 2015/2366;
9. „instrument de plată” înseamnă un instrument de plată astfel cum este definit la articolul 4 punctul 14 din Directiva (UE) 2015/2366;
10. „debitare directă” înseamnă o debitare directă astfel cum este definită la articolul 4 punctul 23 din Directiva (UE) 2015/2366;
11. „transfer-credit” înseamnă un transfer-credit astfel cum este definit la articolul 4 punctul 24 din Directiva (UE) 2015/2366;
12. „consumator” înseamnă orice persoană fizică care acționează în alte scopuri decât cele legate de activitatea sa comercială, economică, artizanală sau profesională;
13. „client” înseamnă un consumator care deține cetățenia sau naționalitatea unui stat membru sau își are domiciliul într-un stat membru, sau o întreprindere care își are sediul într-un stat membru și care beneficiază de prestarea unui serviciu sau achiziționează sau intenționează să achiziționeze un bun în Uniune exclusiv pentru utilizare finală;
14. „condiții generale de acces” înseamnă toate clauzele, condițiile și celelalte informații, inclusiv prețurile nete de vânzare, care reglementează accesul clienților la bunuri sau servicii oferite spre vânzare de către un comerciant, care sunt stabilite, aplicate și puse la dispoziția publicului larg de către comerciant sau în contul acestuia și care se aplică în lipsa unui acord între comerciant și client care a făcut obiectul unei negocieri individuale;
15. „bunuri” înseamnă orice obiect corporal mobil, cu excepția obiectelor vândute prin executare silită sau altfel, prin autoritatea legii;
16. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site internet sau o parte a acestuia și aplicații, inclusiv aplicații mobile, exploatat de către un comerciant sau în contul acestuia, pentru a le oferi clienților acces la bunurile sau serviciile comerciantului în vederea participării la o tranzacție ce are drept obiect bunurile sau serviciile în cauză;
17. „serviciu” înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, astfel cum se menționează la articolul 57 din TFUE;
18. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau orice persoană juridică, indiferent dacă se află în proprietate publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul comerciantului, în scopuri legate de activitatea comercială, economică, artizanală sau profesională a comerciantului.

Articolul 3

Accesul la interfețele online

(1) Comerciantul nu blochează și nu limitează, prin utilizarea de măsuri tehnologice sau în alte moduri, accesul clientului la interfața online a comerciantului din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul acestuia.

(2) Comerciantul nu redirecționează clientul, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, de domiciliul sau sediul acestuia, către o versiune a interfeței sale online care este diferită de cea a interfeței online la care clientul a încercat inițial să aibă acces și care, prin structura sa, prin limba utilizată sau ca urmare a altor caracteristici, este destinată în mod expres clienților de o anumită cetățenie sau naționalitate sau cu un anumit domiciliu sau sediu, cu excepția cazului în care clientul și-a dat consimțământul explicit pentru o astfel de redirecționare.

În cazul unei redirecționări care are loc cu consimțământul explicit al clientului, acesta continuă să aibă acces cu ușurință la versiunea interfeței online la care a încercat inițial să aibă acces.

(3) Interdicțiile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care blocarea sau limitarea accesului clientului, ori redirecționarea este necesară pentru a asigura respectarea unei dispoziții legale prevăzute de dreptul Uniunii sau de legislația unui stat membru în conformitate cu dreptul Uniunii, al cărui obiect îl fac activitățile comerciantului.

În astfel de cazuri, comerciantul oferă o explicație clară și specifică clientului în ceea ce privește motivele pentru care este necesară blocarea ori limitarea accesului sau redirecționarea pentru a asigura respectarea acestor dispoziții. Această explicație este prezentată în limba interfeței online la care clientul a încercat inițial să aibă acces.

Articolul 4

Accesul la bunuri și servicii

(1) Comerciantul nu aplică bunurilor sau serviciilor sale condiții generale de acces care diferă, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea clientului sau de domiciliul ori sediul său, în cazul în care clientul dorește:

- (a) să cumpere bunuri de la un comerciant și fie bunurile sunt livrate la o adresă dintr-un stat membru unde comerciantul oferă livrarea în condițiile generale de acces, fie acestea sunt ridicate dintr-un loc convenit de comerciant și de client într-un stat membru în care comerciantul oferă această posibilitate în condițiile generale de acces;
- (b) să primească servicii prestate pe cale electronică din partea unui comerciant, altele decât serviciile a căror caracteristică principală constă în furnizarea accesului la opere sau alte obiecte protejate prin dreptul de autor sau în utilizarea acestora, inclusiv în vânzarea de opere protejate prin dreptul de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială;
- (c) să îi fie prestate servicii de către un comerciant, altele decât serviciile prestate pe cale electronică, într-un loc fizic pe teritoriul unui stat membru unde comerciantul își desfășoară activitatea.

(2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu îi împiedică pe comercianți să ofere condiții generale de acces, inclusiv prețuri de vânzare, care să difere de la un stat membru la altul sau în interiorul unui stat membru și care să fie propuse clienților de pe un anumit teritoriu sau anumitor grupuri de clienți în mod nediscriminatoriu.

(3) Simpla respectare a interdicției prevăzute la alineatul (1) nu atrage după sine obligația comerciantului de a respecta dispozițiile legale naționale necontractuale referitoare la produsele și serviciile în cauză ale statului membru al clientului sau obligația de a informa clienții în legătură cu aceste dispoziții.

(4) Interdicția prevăzută la alineatul (1) litera (b) nu se aplică în cazul comercianților scutiți de la plata TVA în temeiul dispozițiilor din titlul XII capitolul 1 din Directiva 2006/112/CE.

(5) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în măsura în care o dispoziție specifică prevăzută în dreptul Uniunii sau în legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii îl împiedică pe comerciant să vândă bunuri sau să presteze servicii anumitor clienți sau unor clienți din anumite teritorii.

În ceea ce privește vânzările de cărți, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică comercianții să aplice prețuri diferite unor clienți din anumite teritorii, în măsura în care sunt obligați să întreprindă acest demers prin legislațiile statelor membre în conformitate cu dreptul Uniunii.

*Articolul 5***Nediscriminarea din motive legate de plată**

(1) Comerciantul nu aplică, în cadrul tranzacțiilor de plată care se încadrează în seria de mijloace de plată acceptate de acesta, din motive legate de cetățenia sau naționalitatea, sau de domiciliul ori sediul clientului, de locul în care este situat contul de plăți, de sediul prestatorului de servicii de plată sau de locul emiterii unui instrument de plată în Uniune, condiții diferite pentru o operațiune de plată în cazul în care:

- (a) operațiunea de plată este efectuată prin intermediul unei tranzacții electronice prin transfer de credit, debitare directă sau printr-un instrument de plată pe bază de card în cadrul aceleiași mărci și categorii de plată;
- (b) cerințele de autentificare sunt îndeplinite, în temeiul Directivei (UE) 2015/2366; și
- (c) operațiunile de plată sunt efectuate într-o monedă acceptată de către comerciant.

(2) În cazul în care se justifică din motive obiective, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică comerciantul de a amâna livrarea bunurilor sau prestarea serviciului până în momentul în care comerciantul primește confirmarea că tranzacția de plată a fost inițiată în mod corespunzător.

(3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică comercianții să solicite comisioane pentru utilizarea unui instrument de plată pe bază de card pentru care comisioanele interbancare nu sunt reglementate în temeiul capitolului II din Regulamentul (UE) 2015/751 și pentru serviciile de plată cărora nu li se aplică Regulamentul (UE) nr. 260/2012, cu excepția cazului în care interdicția sau limitarea dreptului de a solicita comisioane pentru utilizarea instrumentelor de plată în conformitate cu articolul 62 alineatul (5) din Directiva (UE) 2015/2366 a fost introdusă în dreptul statului membru căruia i se supune activitatea comerciantului. Comisioanele percepute nu depășesc costurile directe suportate de către comerciant pentru utilizarea instrumentului de plată respectiv.

*Articolul 6***Acorduri privind vânzările pasive**

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 330/2010 și articolului 101 din TFUE, prezentul regulament nu aduce atingere acordurilor care restricționează vânzările active în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 330/2010, nici celor care limitează vânzările pasive în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 330/2010, vânzări pasive care se referă la operațiuni care nu intră în domeniul de aplicare al interdicțiilor prevăzute la articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament.

(2) Dispozițiile privind acordurile care, în ceea ce privește vânzările pasive în sensul Regulamentului (UE) nr. 330/2010, obligă comercianții să acționeze în încălcarea interdicțiilor prevăzute la articolele 3, 4 și 5 sunt nule de drept.

*Articolul 7***Asigurarea respectării regulamentului**

(1) Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile pentru asigurarea respectării în mod adecvat și efectiv a prezentului regulament.

(2) Statele membre stabilesc normele privind măsurile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și se asigură de punerea în aplicare a acestora. Măsurile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) Măsurile menționate la alineatul (2) sunt comunicate Comisiei și făcute publice pe site-ul web al acesteia.

*Articolul 8***Asistență pentru consumatori**

Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile să ofere consumatorilor asistență practică în caz de litigii cu comercianții care decurg din punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 9

Clauză de revizuire

(1) Până la 23 martie 2020 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă un raport de evaluare a prezentului regulament Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Pentru aceasta, Comisia ia în considerare impactul global al regulamentului asupra pieței interne și a comerțului electronic transfrontalier, inclusiv, în special, eventuala sarcină administrativă și financiară suplimentară pentru comercianți determinată de existența a diferite regimuri de reglementare în materie de drept al contractelor încheiate cu consumatorii. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri de modificare a prezentului regulament, în funcție de evoluțiile juridice, tehnice și economice.

(2) Prima evaluare menționată la alineatul (1) este realizată mai ales pentru a determina domeniul de aplicare al prezentului regulament și al interdicției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) și măsura în care prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, și serviciilor prestate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea accesului la opere sau alte obiecte protejate prin dreptul de autor și în utilizarea acestora, inclusiv în vânzarea de opere protejate prin dreptul de autor sau de alte obiecte protejate sub o formă nematerială, cu condiția ca respectivul comerciant să aibă drepturile necesare pentru teritoriile relevante.

Articolul 10

Modificarea Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE

(1) În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următorul punct:

„22. Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1), numai în cazul în care clientul este un consumator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 12 din regulamentul respectiv.”

(2) În anexa la Regulamentul (UE) 2017/2394 se adaugă următorul punct:

„27. Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1), numai în cazul în care clientul este un consumator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 12 din regulamentul respectiv.”

(3) În anexa I la Directiva 2009/22/CE se adaugă următorul punct:

„16. Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).”

Articolul 11

Dispoziții finale

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 3 decembrie 2018.

(2) Cu toate acestea, articolul 6 se aplică cu privire la dispozițiile acordurilor încheiate înainte de 2 martie 2018, care sunt conforme cu articolul 101 din TFUE și cu orice norme echivalente din dreptul intern al concurenței, de la 23 martie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 februarie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

L. PAVLOVA

Pentru Consiliu

Președintele

A. TAJANI

Declarația Comisiei

Comisia ia notă de textul articolului 9 convenit de Parlamentul European și de Consiliu.

Fără a aduce atingere dreptului său de inițiativă în temeiul tratatului, Comisia dorește, în acest context, să precizeze că, în conformitate cu articolul 9, în prima sa evaluare a prezentului regulament, care trebuie efectuată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a regulamentului, va evalua în detaliu modul în care a fost pus în aplicare regulamentul și a contribuit la funcționarea efectivă a pieței interne. Astfel, Comisia va ține seama de așteptările tot mai mari ale consumatorilor, în special ale celor care nu au acces la servicii protejate prin drepturi de autor.

În cadrul evaluării, Comisia va efectua o analiză amplă a fezabilității și a costurilor și beneficiilor potențiale rezultate din eventualele modificări ale domeniului de aplicare al regulamentului, în special în ceea ce privește posibila eliminare de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) a excluderii serviciilor furnizate pe cale electronică a căror caracteristică principală constă în furnizarea de acces la opere protejate prin drepturi de autor sau la alte obiecte protejate sau în utilizarea acestora, în cazul în care comerciantul deține drepturile sau licența de a utiliza un astfel de conținut pe teritoriile relevante, ținând seama în mod corespunzător de efectele probabile ale extinderii domeniului de aplicare al regulamentului asupra consumatorilor și întreprinderilor, precum și asupra sectoarelor vizate în întreaga Uniune Europeană. De asemenea, Comisia va analiza cu atenție dacă și în alte sectoare, inclusiv în cele care nu sunt acoperite de Directiva 2006/123/CE și care nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului în temeiul articolului 1 alineatul (3), cum ar fi serviciile din sectorul transportului și serviciile audiovizuale, ar trebui eliminate alte eventuale restricții nejustificate pe motive de cetățenie sau naționalitate, domiciliu sau sediu.

În cazul în care, în evaluarea sa, Comisia concluzionează că domeniul de aplicare al regulamentului trebuie modificat, ea va face o propunere legislativă în consecință.
